

A 10.B osztály reflexiói a Táncoló festmények című előadásról

„Vajon a művészet és az alkotás meddig marad az emberé?” (Kauker Eszter)

„A művészi ábrázolás mindenkinek mást jelent, az előadás megjelenítette ennek sokszínűségét.” (Bódis Zsófia)

„Még sosem voltam ilyesfajta előadáson. Mindegyik szereplő egy festmény figuráját jelenítette meg, és bábként is viselkedett. A kánkán jó volt, azt élveztem, meg az a németes rész is.” (Répási Gellért)

„Elgondolkodtató volt, hogy milyen lenne, ha a festmények, képek életre kelnének. Elgondolkodtató volt az is, hogy ki hogyan látja a képeket, hogy a különböző nézőpontok hogyan változtatják meg a jelentést.” (Sipos Eszter)

„A festményeken szereplő figurák külön személyiséget kaptak, így közelebb kerültek hozzánk.” (Nagy Beatrix)

„Szerintem a futballistát ábrázoló színész nagyon vicces volt, nekem ő volt a kedvenc karakterem.” (Justin Milán)

„A képek is rendelkeznek történetekkel.” (Pach Dóra)

„Nekem nagyon tetszett az előadás. Az érzelmeinket mozgatta végig, és szövegébe egyszerre lehetett belemerülni és nevetni rajta.” (Tóth Barbara)

„A sok tánc és ének miatt egy pillanatra sem unatkoztam. A bábu kicsit megijesztett, de jól helyettesítette a művészt.” (Kauker Elena)

„Örülök, hogy több nyelven is megszólalt az előadás. A díszlet és az eszközök nagyon tetszettek, nem volt sok, de annál érdekfeszítőbb volt.” (Varga Dóra)

„A játék a szavakkal, az átment a nyelvek között színessé tették a produkciót. Különösen tetszett, hogy humoros volt az előadás, az intelligenciát és tudást nagymértékben vette igénybe.” (Lovász Gellért)

„Tetszettek benne a szójátékok, s ahogy váltogatták a nyelveket és a stílusokat, ez lendületet kölcsönzött a színdarabnak. Kérdéseket vetett fel a játék, például: a mesterséges intelligencia hogyan fogja megállni a helyét a művészeti ágak között? Vajon 100 év múlva is megjelennek a jelenkor alkotói vonásai?” (Kerekes Csongor)

„Nagyon tetszett, hogy a végén az AI által generált karaktereket is megmutatta, és összehasonlította az eredeti karakterek jellemvonásaival.” (Perényi Dorka)

„Az előadás nagyon intenzív és több érzékre ható volt. Engem például megfogott a humora, viszont nehezebb volt befogadnom az előismeretek hiánya miatt. Kicsit meg is lepett, hogy nem is hallottam A. Tóth Sándor nevét pápai vonatkozásban, míg ott éltem.

Érdekes volt a végén a mesterséges intelligencia és az emberi/ művészi intelligencia viszonyáról való elmélkedés, belőlem talán ez váltotta ki a katarzist.” (Péterváry Csenge)

„Az utazásról és a világlátásról szólt, és az onnan való hazatérésről. Szerintem a haza a festőnek nem feltétlen egy helyet, hanem a művészetet jelentette.” (Szabó Blanka)

„A színészek játéka nagyon tetszett. Örülök, hogy részt vehettünk ezen az előadáson, és megismerhettük a festő életét.” (Lipp Rebeka)

„Összességében ez a darab nem nekem való, a tetszésemet sem tudta elnyerni. Mindezek ellenére a színészek felkészültségét, belefektetett munkáját jó volt látni.” (Boa Attila)

„Ez az előadás nagyon jó mód arra, hogy megismerjünk korstílusokat, és megértsük a festészetet, közelebb kerüljünk a művészethez.” (Jakab Mira)

„Ne csak a felszínen nézzük a dolgokat, sok van mögötte. Egy szag, látvány, érzés, múlt. És utána amit a festő ezekből a fejében összerak. Ez egy festmény.” (Gellért Jenő)

„Rettentően tetszett az előadásban a festmények élő ábrázolása a színészek és a tükrök által. Különösen megfogott a mesterséges intelligenciáról szóló rész. Komoly és ijesztő kérdéseket feszegetett a darab. Már-már számonkérő hatása volt. Meddig marad a művészet az embereké?” (Hollósy Bálint)